

„Recunoștința reprezintă firescul demnității omului”

În Duminica a 29-a după Rusalii, la Catedrala Patriarhală, slujba Sfintei Liturghii a fost săvârșită de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal. În cuvântul de învățătură, Patriarhul României a subliniat faptul că Evanghelia duminicală rânduită, care ilustrează vindecarea celor 10 leproși, ne arată modul în care trebuie să ne comportăm atunci când primim o binefacere de la Dumnezeu prin oameni.

În cuvântul rostit, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a tâlcuit înțelesurile duhovnicești desprinse din Evanghelia duminicală de la Luca (17, 12-19) și a arătat că Mântuitorul Iisus Hristos, Care altădată a vindecat un lepros doar zicându-i să se vindece, aici, din smerenie, respectă Legea lui Moise, care prevedea că un lepros care se vindeca trebuia să se arate preoților pentru a fi reintegrat în comunitate:

„Nu se arătau pre-oților decât cei care simțeau că au fost vindecați. Dar El, înainte de a-i vindeca, i-a trimis la preoți pentru a le arăta și acestora, care nu-L iubeau pe Iisus, că El respectă legea și că îi respectă și pe ei, trimitându-i pe acești leproși care se vor vindeca pe cale. Într-adevăr, pe când ei se aflau pe cale și încă nu ajunseseră la preoți, s-au vindecat”. În continuare, Preafericirea Sa a explicat că în mod voit nu i-a vindecat printr-un cuvânt, ci îi trimite la preoți ca să le dea libertatea de a-și arăta sau nu re-cu-noș-tința. De asemenea, a explicat de ce Mântuitorul Iisus Hristos aștepta ca și ceilalți leproși vindecați să arate recunoștință, asemenea samarineanului vindecat de lepră. „Este evident că Iisus vrea să ne arate, când pune întrebarea «dar cei nouă unde sunt?», că nere-cu-noș-tința nu este firească, nu este sănătoasă, că omul nerecunoscător nu este un om firesc. Cel care nu mulțumește pentru binefacerile primite de la Dumnezeu și de la oameni nu este un om demn, ci un om degradat, un om căzut. De aceea, El pretinde recunoștință, fiindcă numai prin recunoștință crește omul spiritual, duhovnicește. Omul ca ființă rațională și relațională, adică în legătură duhovnicească cu Dumnezeu și cu semenii, crește duhovnicește prin recunoștință, mulțumește lui Dumnezeu pentru darul vieții și al sănătății, și mulțumește oamenilor care l-au ajutat, sau oamenilor prin care Dumnezeu a lucrat. De aceea, El cere ca oamenii să fie recunoscători, nu pentru că are nevoie de mulțumirea lor, ci pentru că ei au nevoie să arate recunoștință față de binefăcători pentru a crește duhovnicește și pentru a se umaniza”, a reliefat Patriarhul României.

Întâistătătorul Bisericii noastre a arătat că Biserica aduce mul-țu-mire sau recunoștință lui Dumnezeu prin toate rugăciunile ei, dar mai ales prin Sfânta Liturghie: „Recunoștința sau euharistia este cea mai înaltă activitate a sufletului omenesc, mulțumirea adusă lui Dumnezeu pentru toată exis-tența și oamenilor care ne-au ajutat în diferite feluri. De aceea, spune rugăciunea de mulțumire a Bisericii: «Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, pe Tine a Te binecuvânta, pe Tine a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale». Textul în limba greacă poate fi tradus nu doar cu expresia «cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție», ci «este demn și este drept să-Ți mulțumim». Cu alte cuvinte, este nedrept și nedemn să nu-Ți mul-țumim”, a reliefat Preafericirea Sa.

Samarineanul vindecat de lepră, dascăl al recunoștinței

Patriarhul României a mai arătat că samarineanul vindecat de lepră devine un dascăl al Bisericii și ne învață să fim recunoscători. „Din Evanghelia de astăzi învățăm marea virtute a recunoștinței, iar dascălul nostru este acest samarinean.

El a fost cel mai smerit. Numai omul smerit poate mulțu-mi. Omul mândru, orgolios, autosuficient, îngâmfat nu mulțu-meș-te, sau mulțumește formal, nu din inimă. Samarineanul, pentru că adesea a fost umilit și disprețuit, s-a obișnuit să fie smerit, iar smerenia lui profundă l-a făcut recunoscător imediat. A dat slavă lui Dumnezeu și a mulțumit lui Iisus cu multă smerenie, nu din vârful buzelor, ci plecându-se cu fața la pământ lângă picioarele lui Iisus. Acest om, care în fața altor oameni nu valora nimic, a devenit dascălul recu-noștinței pentru noi”, a precizat Preafericirea Sa.

La final, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a arătat că Evanghelia vindecării celor zece leproși ne cheamă să mulțumim lui Dumnezeu, dar și tuturor celor care ne-au ajutat în diferite feluri, în vreme de boală, de necaz sau de nevoie: „Evanghelia ne învață că suntem sănătoși sufletește atunci când mulțumim lui Dumnezeu pentru darul vieții, pentru faptul că existăm, noi și universul întreg, și mulțumim celor care ne-au ajutat să creștem fizic și duhovnicește, să ne formăm intelectual, să ieșim dintr-o situație dificilă. De aceea, Evanghelia de astăzi ne îndeamnă să mulțumim mai întâi părinților, care ne-au născut și ne-au crescut, duhovnicilor care ne-au ajutat să ne eliberăm de multe păcate și patimi, profesorilor care ne-au ajutat să ne formăm intelectual, cultural, să devenim oameni învățați și oameni darnici și credincioși, dar să mulțumim și celor care în situații grele ne-au ajutat, când am fost bolnavi, în primejdie sau într-o situație critică”.

La finalul Sfintei Liturghii, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a anunțat că joi, 23 ianuarie 2020, la Palatul Patriarhiei va fi serbată, cu o zi înainte, Unirea Principatelor Române, printr-o serie de conferințe și manifestări dedicate acestei sărbători naționale.

Toți cei prezenți la slujbă în Catedrala Patriarhală au primit în semn de binecuvântare câte o iconiță cu chipul Mântuitorului -Iisus Hristos Arhiereu și pachete cu anafură. Răspunsurile liturgice au fost oferite de membri ai Grupului psaltic „Tronos” al Catedralei Patriarhale la slujba Utreniei și de Corala „Nicolae Lungu” a Patriarhiei Române la Sfânta Liturghie.